РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 30 септември 2013 година

за определяне на третата и последна група от региони за започване на дейностите на Визовата информационна система (ВИС)

(нотифицирано под номер C(2013) 5914)

(само текстовете на български, гръцки, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език са автентични)

(2013/493/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно Визовата информационна система (ВИС) и обмена на данни между държави членки относно визите за краткосрочно пребиваване (Регламент за ВИС) [1], и по-специално член 48, параграф 4 от него,

като има предвид, че:

(1) Член 48 от Регламент (ЕО) № 767/2008 предвижда дейностите на ВИС да започнат постепенно. В своите Решение 2010/49/ЕО [2] и Решение за изпълнение 2012/274/ЕС [3] Комисията определи първата и втората група от региони за започване на дейностите на ВИС. Необходимо е да се определи третата и последна група от региони, в които информацията, която ще бъде обработвана във ВИС, включително снимки и пръстови отпечатъци, ще бъде събирана и предавана на ВИС във връзка с всички заявления за виза в съответния регион.

(2) Съгласно член 48, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 767/2008 редът на регионите за започване на дейностите на ВИС се определя въз основа на следните критерии: риска от нелегална имиграция, заплахите за вътрешната сигурност на държавите членки и реалната възможност за събирането на биометрични данни от всички места в региона.

(3) С оглед на тези три критерия Комисията извърши оценка на регионите, за които не се прилагат Решение 2010/49/ЕО и Решение за изпълнение 2012/274/ЕС, като за първия критерий взе предвид елементи като средния дял на отказаните визи, процента на отказите за влизане и процента на гражданите на трети държави, за които е установено, че се намират незаконно на територията на държавите членки, за втория критерий взе предвид извършена от Европол оценка на заплахата, а за третия критерий — факта, че някои от регионите, за които ще се прилагат решенията, включват трети държави с обширни територии или трети държави, в които има много голям брой кандидати за визи.

(4) Съгласно член 48, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 767/2008 Комисията ще определи датата за започване на дейностите във всеки от регионите, определени в настоящото решение.

(5) Тъй като Регламентът за ВИС представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, Дания уведоми за прилагането на Регламента за ВИС в своето национално право в съответствие с член 5 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност. Следователно по силата на международното право Дания е длъжна да прилага настоящото решение.

(6) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген [4]. Следователно Обединеното кралство не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.

(7) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген [5]. Следователно Ирландия не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

[1] ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 60.
[2] ОВ L 23, 27.1.2010 г., стр. 62.
[3] ОВ L 134, 24.5.2012 г., стр. 20.
[4] ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.
[5] ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

(8) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген ([1]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ([2]) относно определени условия по прилагането на посоченото споразумение.

(9) По отношение на Швейцария настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([3]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ([4]).

(10) По отношение на Лихтенщайн настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ([5]).

(11) По отношение на Кипър настоящото решение представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.

(12) По отношение на България и Румъния настоящото решение представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.

(13) По отношение на Хърватия настоящото решение представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2011 г.

(14) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета, създаден по силата на член 51, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II) ([6]),

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

След регионите, определени с Решение за изпълнение 2012/274/ЕС, събирането и предаването на данни към Визовата информационна система (ВИС) в съответствие с член 48, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 767/2008 ще започне в следните региони:

— Дванадесети регион:

Коста Рика,

Ел Салвадор,

Гватемала,

Хондурас,

Никарагуа,

Панама.

— Тринадесети регион:

Канада,

Мексико,

Съединени щати.

— Четиринадесети регион:

Антигуа и Барбуда,

Бахамски острови,

Барбадос,

Белиз,

Куба,

Доминика,

Доминиканска република,

Гренада,

Гвиана,

Хаити,

Ямайка,

Сейнт Китс и Невис,

Сейнт Лусия,

Сейнт Винсънт и Гренадини,

Суринам,

Тринидад и Тобаго.

([1]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.
([2]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.
([3]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.
([4]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.
([5]) ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19.
([6]) ОВ L 381, 28.12.2006 г., стр. 4.

— Петнадесети регион:

Австралия,

Фиджи,

Кирибати,

Маршалови острови,

Микронезия,

Науру,

Нова Зеландия,

Палау,

Папуа-Нова Гвинея,

Самоа,

Соломонови острови,

Източен Тимор,

Тонга,

Тувалу,

Вануату.

— Шестнадесети регион:

Албания,

Босна и Херцеговина,

бивша югославска република Македония,

Косово ([1]),

Черна гора,

Сърбия,

Турция.

— Седемнадесети регион:

Армения,

Азербайджан,

Беларус,

Грузия,

Република Молдова,

Украйна.

— Осемнадесети регион:

Русия.

— Деветнадесети регион:

Китай,

Япония,

Монголия,

Северна Корея,

Южна Корея,

Тайван.

— Двадесети регион:

Бангладеш,

Бутан,

Индия,

Малдивски острови,

Непал,

Пакистан,

Шри Ланка.

— Двадесет и първи регион:

Андора,

Светия престол,

Монако,

Сан Марино.

— Двадесет и втори регион:

Ирландия,

Обединено кралство.

— Двадесет и трети регион:

Австрия,

Белгия,

България,

Хърватия,

Кипър,

Чешка република,

Дания,

Естония,

Финландия,

Франция,

Германия,

Гърция,

Унгария,

Италия,

Исландия,

Латвия,

Лихтенщайн,

Литва,

Люксембург,

Малта,

Нидерландия,

Норвегия,

([1]) Това название не засяга позициите по отношение на статута и е съобразено с Резолюция 1244/1999 на Съвета за сигурност на ООН и становището на Международния съд относно обявяването на независимост от страна на Косово.

Полша,

Португалия,

Румъния,

Словакия,

Словения,

Испания,

Швеция,

Швейцария.

Член 2

Адресати на настоящото решение са Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Федерална република Германия, Република Естония, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Република Хърватия, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия и Кралство Швеция.

Съставено в Брюксел на 30 септември 2013 година.

За Комисията

Cecilia MALMSTRÖM

Член на Комисията